

Eden

GeluOttawa

Fierbinte ca lava svârlită din pântec de munte.
Nepotolită ca râul zbuciumându-se-n matcă
Faci de dragoste cu ulcica, din lut de pe Marte,
Hamac apoi agăți în colțuri de stele,drăcoaică!

Te-ai răcit peste noapte,nu te mai dor măruntaie
Când în albia mumă te scurgi pe freamăt de frunză
Și culegi noptaticul,lovit de trăsnet,din ploaie.
Pentru două singuratice lumi,ține-te pânză!

Se termină negura nopții pe murmur de flută
Amintire rămân vrăjile și bolile lumii.
Construim obeliscuri pe ruine de gheenă
Să alungăm împreună starea de singuri și gri.

Există nimeni,cu nimeni a se pune în pizmă,
Zero îi ultima tagmatarhie de dogmatici.
Deținătorii de vrăjbi vor pierde la bursă,
Vor ieși la plimbare universalii edenici.

Gelu Radulescu, Ottawa